

da var forberedt, og den, som var Sjælen i det hele, var afdøde Christen Berg. Men saaledes ere disse Love slet ikke forberedte. Naar man saa fortæller os, at vi kunne læse Forsvarscommissionens Betænkning, maa jeg sige, at der er ingen Bog, der tilfredsstiller mindre end den. Den kan til Nød benyttes af sagkyndige, men ikke af andre. Den har den Egenskab, at om der end er Register paa enkelte Steder, kan man ikke finde, hvad man søger. Den mangler det, som Forsvarskommissionens Betænkning havde i 1867, den mangler den rene, klare Oversigt over, hvad der tilvejebringes. Vi faa at vide, hvad Fler-tallet og Mindretallene ville, men der mangler en klar Oversigt over, hvorledes Stillingen er; det maa enhver enkelt ud-drage selv. Tager man dernæst Hærloven, saaledes som den er forelagt, er det naturligt, at man i Hærloven straks kan se, hvor mange Eskadroner, Batailloner og Batterier og hvor vange Kanoner man har. Det er ganske vist noget, som kan gøres til Genstand for en Beregning, men det er ikke klart. Altsaa tror jeg, at jeg har fuldstændig Ret til at sige, at Lov-forslagene ikke ere forelagte paa en saad-an Maade, som det var ønskeligt, og jeg tilføjer, at jeg kan ikke se, at den Be-handling, der er skænket dem, har været saa omhyggelig, som den burde være. Det bedste Vidnesbyrd herom er jo i Virkelig-heden det, at vi nu staa overfor 200 Ændringsforslag, som vi skulle stemme om. Hvad disse angaar, skal jeg kun nævne 2.

Det ene angaar det Spørgsmaal, der blev bragt frem af det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), om den Fritagelse af en Maaned, som skulde indføres ved kgl. Anordning; det er et Ændringsforslag til § 12, og jeg anmoder indestændigt ærede Medlemmer om at stemme imod det. Det andet er det Ændringsforslag til Befæst-ningsloven, som angaar Bevillingen til For-terne. Vi have jo overhovedet slet ikke behandlet Forterne, men efter den For-tolkning og Forklaring, som nu er given af Bevillingen med Hensyn til Kystfor-terne, vil jeg for mit Vedkommende ikke indlade mig paa at stemme for denne Be-villing. Jeg ved ikke, hvortil Pengene skulle bruges.

Til Slut vil jeg gerne gøre endnu en Bemærkning. Det er jo et ret ejendomme-ligt Tidens Tegn, at den Skattelov, der er knyttet til Forslagene, ikke er bleven gjort til Genstand for nogen som helst For-handling i Tinget. Nej, man ved godt,

hvad det drejer sig om, men jeg synes netop, det er godt, at det er sket saaledes. Man gaar ud fra — det maa jeg antage, siden dette Forslag ikke er omtalt —, at naar i øvrigt det Forsvar, der skabes, vir-kelig bliver tilfredsstillende, vil der hos den Del af Befolkningen, som Skatten skal ramme, ikke rejse sig den fjerneste Klage over, at de skulle bære Byrder for der-igennem at betrygge deres Fædrelands Fremtid. Og det er korrekt og rigtigt, saaledes er Stemningen. Men saa kræver ogsaa den Del af Befolkningen, der skal udrede Skatten, at der skabes en Forsvars-ordning, som virkelig gør et Forsvar muligt.

Naar vi, der skulle stemme og have motiveret vor Afstemning, ikke kunne er-kende, at det foreliggende Forslag ganske løser Opgaven, have vi dog derfor ikke opgivet ethvert Haab, men vi have det Haab, at Landstinget, naar det faar Sagen til Behandling, vil ændre den saaledes, at vi, naar den kommer igen, kunne stemme for den.

Forsvarsministeren (*J. C. Christen-sen*): Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) gjorde sig ogsaa i dette Foredrag skyldig i et Par Fejltagelser. For det første sagde han, at der var forskellige Avancementer, som havde fundet Sted ulovligt. Det er ikke Tilfældet. (*N. P. Jensen*: Jo!). Ja, det ærede Medlem kan ikke sætte sig op over Loven og paastaa noget saadant. (*N. P. Jensen*: Den højtærede Forsvarsminister er ikke Dommer i sin egen Sag!). Det er ikke min Sag, her er Tale om.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg havde solgt gamle Skibe, og han gav en Fremstilling, som om vi intet havde faaet for disse gamle Skibe. Ingen af disse Penge er gaaet direkte i Statskassen, de ere alle anvendte til Forbedring af For-svaret, det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra. Disse Penge — det er ganske betydelige Beløb — ere anvendte for det første til Ammunitionens farefri Anbringelse i Krigsskibene og Anbringelse saaledes, at Udrustningen kan ske langt hurtigere nu end tidligere. Dernæst er der anvendt et Beløb til ved Gennemskæring af Courtinen at dække Minebaadene saa-ledes, at de kunne ligge ligeledes udrustede, og saaledes, at Sprængfare kan være fjernet for Byen. Endelig ere de anvendte til en Kaserne, som skulde træde i Brug i Stedet for Vagtskibene, de gamle Kaserneskibe. Endelig ere de anvendte til Anskaffelsen